

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Ekonom Milan Zelený (téma)

Není u nás obvyklé, aby si autor bakalářské práce vybral tak náročné téma, kdy v něm zpracovává profil ekonomů - významné současné osobnosti, která dosud nebyla tímto způsobem v literatuře zachycena. Přesto se o to Pavel Lepič úspěšně pokusil, když si položil za cíl „přiblížit osobnost Milana Zeleného, který má mezinárodní vědecký kredit, ale v České republice není kupodivu dosud znám adekvátně svému věhlasu“ a „vytvořit jeho bibliografický a odborný profil“ (str. 4, 7 an., příp. 53 c.d.)

Pro zvládnutí tématu shromáždil publikace, které ekonom profesor Milan Zelený vydal v češtině po roce 1990, a z internetových zdrojů vyhledal některou sekundární odbornou literaturu k tématu, zejména články a zahraniční recenze a čerpal zde i pro komplementární údaje uvedené v práci, zejména v poznámkách.

Metody použité v práci, jedná se konkrétně o odbornou heuristiku, komparaci a kritickou analýzu a kompilaci, zvládl. Pokud jde o vlastní odborné posouzení ekonomických prací Milana Zeleného s klíčovou tematikou teorie, tu autor z pochopitelných kvalifikačních důvodů neprováděl a vycházel pouze z sekundární literatury, oficiálních ocenění a indexů vědeckých skóre.

Práce je logicky členěna a má celkový rozsah 68 stran. V *Úvodu* (str.7-8) Pavel Lepič stručně popisuje cíl a metody použité v práci, ale i důvody, proč je v konkrétních pasážích použil. V první kapitole (jsou označeny pouze podkapitoly; str. 9-21) uvádí velmi stručnou biografii, přehled oficiálních ocenění práce Milana Zeleného a je zde i pokus o přehled a hodnocení publikační činnosti, u níž poměrně obšírně informuje o problematice citačních skóre. Z tohoto oddílu vychází Profesor Milan Zelený jako současný nejlépe mezinárodně hodnocený český ekonom. Ve druhé kapitole (str. 22-37) profiluje autor zejména politické názory Milana Zeleného, když uvádí informace o dvou „vzorech“, významných podnikatelských osobnostech, za které u nás Milan Zelený považuje Tomáše Baťu a Františka Čubu, a když k tomu dále využívá své studium českých publikací Milana Zeleného. Z této kapitoly vychází Milan Zelený jako člověk s „původními“ konzervativními názory v rámci klasického politického spektra. Autor si tak připravil prostor pro návaznou třetí kapitolu (str. 38-52), v níž se pokusil zformulovat a doložit vztah Milana Zeleného k Československu. Zde hraje podle autora zásadní roli proces transformace ekonomiky s klíčovým momentem procesu privatizace, resp. kuponové privatizace, k jejichž koncepci, provádění i důsledkům má Milan Zelený jako ekonom i člověk velmi kritický vztah. V kontextu této kapitoly se autor zaobírá, možná až příliš taxativně, také některými důležitými pojmy, které osvětlují ekonomický aspekt věci. V *Závěru* (str. 53-55) autor shrnuje výsledky své práce a konstatuje, že se mu podařilo hlavní cíl dílčí cíle práce (v jednotlivých kapitolách) splnit. Při tom do jisté míry rekapituluje text *Úvodu*. Práce je vybavena standardně zpracovaným seznamem literatury, přesným seznamem použitých internetových zdrojů, seznamem tabulek a oddílem *Přílohy* (str. 61-68), z nichž je velmi důležitý přehled zaměstnání Milana Zeleného a dále potom, patrně pro ilustraci zařazená, dokumentace polemiky, kterou vedl Milan Zelený s Václavem Klausem na stránkách našich novin.

Pokud budu celkově hodnotit předkládanou bakalářskou práci Pavla Lepiče, vidím její největší klad a současně hlavní přínos v tom, že na uvedené téma vůbec vznikla, neboť mi není známo, že by se do dnešního dne o totéž někdo v tomto rozsahu pokusil. Protože bez ohledu na další připomínky, které k výsledné podobě práce mám nebo bych i mohl mít, ji hodnotím jako zdařilou a potřebnou. Autor v práci prokázal, že je schopen tvůrčím způsobem kriticky posoudit a zpracovat materiál pro hodnocení profilu představované osobnosti. To je jeho nesporné pozitivum. Že se při zpracování posouval od ekonomického rozměru tematiky stále více také

k otázkám politologickým, sociálně filozofickým či etickým, je zřejmé, ale to si vyžádala logika věci. A jako klad vidím také to, že z textu jednoznačně vyplývá, že téma autora práce „oslovilo“, osobnost Milana Zeleného jej zaujala a že zaujímá k některým jeho stěžejním názorům otevřeně souhlasné stanovisko. Bylo by jenom dobře, pokud by práci považoval pouze za „počáteční“ krok v zpracování tématu.

Hlavní důvodem, proč práce nemohla mít ještě lepší úroveň, je skutečně handicap, ostatně autorem otevřeně přiznávány, totiž odbornost autora. Jistě by odborník na teorii řízení napsal hodnocení Milana Zeleného snáze, zasvěceněji a lépe. Druhým nedostatkem je vybavenost autora všeobecným přehledem či poznatkovým kontextem k tématu. Vybavenosti se sice dá dosáhnout poctivou přípravou, ale ta zase klade na autory značné časové nároky a vyžaduje specifické studijní úsilí. Nemyslím, že tento problém autor zvládl beze zbytku. Tento nedostatek se projevuje našťástí v práci jen v komplementárních složkách, zejména v poznámkách pod čarou. A posledním heuristickým i obsahovým nedostatkem je to, že autor, podle mého názoru, rozhodně nevyužil všech možností, aby pracoval s cizojazyčnými zdroji ve větší míře, jak si zasluhovalo téma práce. Potřebnou jazykovou vybavenost k tomu disponuje. Bude třeba, aby se k těmto připomínkám autor při obhajobě vyjádřil.

Po formální stránce nemám k práci zásadních připomínek, snad kromě citací v *Přílohách*, úrovně poznámek pod čarou a některých gramatických pochybení, kterých se autor dopustil (např. poznámka na str.26).

Přes uvedené připomínky navrhuji práci k obhajobě a doporučuji ji hodnotit známkou výborně.

Výborně (1)

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

podpis vedoucího bakalářské práce

